



Mihályi Czobor  
Angyalok rozettája  
zEtna Kiadó, 2014, 140 oldal

# Angyalok micsodája?

A Zetna Kiadó könyvajánlója

**A hajdani Bács-Bodrog vármegye fővárosába, a vajdasági Zomborba kalauzolja olvasóját a többnevű szerző, aki a település középkori elnevezése, Czoborszentmihály iránti tiszteletből választotta ezen alkotói entitásának megnevezését. (Voltaképpen a szerző, Fekete J. József akadémikus irodalomtörténész tizenhatodik kötetét veheti kezébe a kedves, vagy éppen kedvetlen olvasó, és ha ezen a tényállításon meglepődne, a szerzőt nem mindig hívták Mihályi Czobornak, most sem ez a neve, így munkái különböző borítók közé zárva testben azonos, szellemben csapongóan különböző identitástól erednek.) Mihályi a kötetben 24 fejezetet beszél el egy város, vagy éppen önnön maga történeteiből. Amennyiben a szemfüles olvasó most fölkapná a fejét, és nyomban James Joyce huszonnégy órára szabott alapművére, az *Ulyssesre* gondolna, a szerző kikérné magának, parlagi elbeszélőként nem világremekeket másolt.**

Nála mindez csupán számmisztika, hiszen mintha egyszerre szeretné neve mellett a szent, és a hitehagyott

jelzőket is látni, a 24-es osztatú el-, félre- és mellébeszélésében nem a nap 24 óráját állítja narrációjának

szerkezeti alapjául, a történet – lényegében egyetlen történet se létezik, csupán a történetek elbeszélése – történhetett 24 perc, vagy 24 év, vagy akár 240 év alatt.

A könyv egy életrajz fejezeteiként is olvasható, amelynek történetei az elbeszélővel, vagy másokkal estek meg, a Fény és a Hang közti feszes ív mentén. Az elbeszélések filmetűdként vezetnek be és ki az urbánus és rusztikus világ egymáshoz idomulásának történetébe, lassan, elmerengve, képi és zenei, máskor pedig hangsúlyosan önéletrajzi felütések mellett. A kötet illusztrátora, Szajkó István festőművész egyben társszerző is: izgalmas rajzai mellett a szövegből hiányzó egyik fejezet is az ő képi megjelenítése.

Nem bedekker, nem város- vagy énrégény a mű, amiben azért a történelem, a fakto- és autobiográfia is jelen van, hanem ezek együtt, megspékelve a hős, Rideg Aladár erotikus álmélményeivel, amelyek középpontjában a zsenge húspiac és a kovácsolt rózsablak áll, a befogadó és elengedő város nőiségének metaforájaként.